

meget nyttigt, nemlig at fysisksætte de Syge paa Hospitalerne med passende Arbejde, hvorved tillige Hospitalerne ville faae en Indtægt. Endelig er der et meget vanskeligt Spørgsmaal, som jeg veed, at man paa mange Steder i Udlandet har haft sin Opmerksomhed henvendt paa; det er, om man ikke med Hensyn til fremmede Skibe, som komme hertil, kunde tage den Forholdsregel, at Mandskabet blev smyget, førend det fik Landlov. Fremdeles er der ogsaa Spørgsmaal om Koloppeindpodningen ved Vaccine, hvorved Smitten kan udbredes. Jeg behøver ikke, da det allerede ved 1ste Behandling er saa stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Thjuted Amt's 4de Valgkreds (Schjørring), at gjentage det Onske, at man snart kunde faae det Reglement, som er omtalt paa flere Steder i dette Lovforslag, navnlig i § 6.

J. Madsen: Det har glædet mig at se, at det ærede Udvalg har foreslaaet, at det 3die Stykke i Lovforslagets § 1 skal udgaa eller i det Mindste forandres. Jeg har ikke kunnet forsones mig med, hvad der staar i dette Stykke, nemlig at et ugift Fruentimmers spæde Barn skal underkastes en anden Lovbestemmelse, naar det er udsat i Pleie af Fattigvæsenet, end et andet Barn, som ikke er undergivet Fattigvæsenets Forsorg. Jeg er imidlertid heller ikke tilfreds med de af Udvalget foreslaaede Bestemmelser, idet der deri ikke alene er sat Straf for den, som udsætter et spædt Barn i Pleie, om hvilket man enten veed eller formoder, at det kan være smittet, men desuden er indført et ganske nyt System, hvorefter der ogsaa skal paahvile den Samme, som straffes, en Erstatningspligt for den Skade, han derved kan forvolde Samfundet. Det forekommer mig, at denne Erstatningspligt er noget helt Nyt i vor Straffelov. De Paragrafer i denne, der omhandle lignende Tilfælde, nemlig §§ 180—84, omhandle saadanne Tilfælde, hvori Skylden ligefrem udvæses direkte, hvorimod Skylden her for at udsætte et spædt Barn i Pleie bliver indirekte. Af den Grund kan jeg ikke indse, hvorfor der skal tilføres en yderligere Straffebestemmelse for disse Børns Mødre og Ammere, end der er bestemt i Straffelovens §§ 180—184. Det forekommer mig ogsaa, at den Paragraf, som det ærede Udvalg vil bringe i Anvendelse, nemlig § 181, er temmelig streng, idet Straffen derefter under visse Tilfælde kan stige til Forbedringshusarbejde, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at der i Stedet for § 181 skal sættes § 184. Jeg vil indrømme, at det, der om-

handles i § 184, er noget Andet end det, der omhandles i § 181, men her er jo ikke Tale om et lignende Tilfælde som det i denne bestemte Paragraf, men der er Tale om en Straf i denne Paragraf, og naar man kun taler derom, har jeg antaget, at Straffen i § 184 kunde være tilstrækkelig for det Tilfælde, der er omtalt af det ærede Udvalg i dets Forslag under Nr. 3 1ste og 2det Stykke. Paa dette Forslag lægger jeg dog ikke saa megen Vægt, og jeg vil sige, at, dersom den høiterede Justitsminister modsætter sig det, vil jeg tage det tilbage. Derimod lægger jeg mere Vægt paa de Underændringsforslag, jeg under Nr. 3 og 4 har stillet til Udvalgets Forslag under Nr. 3, hvilkets Forslag gaa ud paa, at 1ste og 2det Stykke forandres saaledes, at der kun bliver at anvende den Straf, som er bestemt i Straffeloven, men at derimod Bestemmelsen om en Erstatningspligt for den, der forvolder, at en anden Person bliver smittet, bliver udstemt. Ved Siden deraf har jeg stillet et Forslag, som gaar ud paa, at 2det Stykke i Lovforslagets § 1 skal udgaa. Det forekommer mig, det er urigtigt at sige, at den, der nyder fast Fattigunderstøttelse og lider af venerisk Sygdom, skal indlægges paa et Sygehus, medens det derimod ikke skal være pligt at indlægge den paa et Sygehus, som ikke nyder fast, men dog nyder Fattigunderstøttelse, og som kan være meget farligere end den Første. Jeg tror i det Hele taget, at dette Stykke godt kan undværes, thi naar et Fattiglem lider af den omtalte Sygdom, vil Fattigvæsenet nok sørge for, at han bliver indlagt paa et Sygehus, enten han nyder fast eller midlertidig Fattigunderstøttelse. Jeg skal derhos meget tilraade, at dette Forslag vedtages, og især vil jeg tilraade, at Forslagene under Nr. 3 og 4 vedtages, da jeg, som sagt, paa ingen Maade kan erkende Nødvigheden af, at den, der udsætter et Barn i Pleie, og Andre, der modtage det under det omtalte Tilfælde, ikke alene skal være underkastet Straf, men ogsaa ved Siden deraf en Erstatningspligt. Jeg ser meget godt, at det, saaledes som 2det Stykke af Udvalgets Forslag under Nr. 3 er affattet, vistnok skal være Meningen, at kun Erstatningspligten og ikke Straffen derefter skal anvendes, men jeg antager, at de ugifte Fruentimmer, som udsætte Børn i Pleie, for det Meste ere ude af Stand til at yde den Erstatning, hvorom der her er Tale. Derfor tror jeg, det er mere hensigtsmæssigt at anvende Straf end Erstatningspligt, og jeg har altsaa tilladt mig at foreslaa, at Ordet „Erstatningspligt“ forandres til: „Straf“. Med disse Ord vil jeg anbefale de af mig stillede